

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 23 май 2016 г. — ИК „Л.С.“**(Дело C-288/16)**

(2016/C 260/42)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: ИК „Л.С.“

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 146, параграф 1, буква д) от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че освобождаване от облагане е приложимо само в случай че съществува пряка правна връзка или договорно правоотношение между доставчика на услугите и получателя или изпращача на стоките?
- 2) На какви критерии трябва да отговаря посочената в същата разпоредба пряка връзка, за да може да се приеме, че дадена услуга, свързана с вноса или износа на стоки, е освободена от облагане?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Жалба, подадена на 26 май 2016 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 16 март 2016 г. по дело T-103/14, Frucona Košice/Европейска комисия**(Дело C-300/16 P)**

(2016/C 260/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: L. Armati, T. Maxian Rusche, B. Stromsky, K. Walkerová)

Друга страна в производството: Frucona Košice a.s.

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени Решение на Общия съд (втори състав) от 16 март 2016 г., за което Комисията е уведомена в същия ден, по дело T-103/14, Frucona Košice/Комисия;
- да се произнесе сам по жалбата в първоинстанционното производство и да я отхвърли като правно необоснована; и
- да осъди ответника и жалбоподател в първоинстанционното производство да заплати съдебните разноски по производството.

При условията на евентуалност Комисията иска от Съда

- да отмени решението на Общия съд (втори състав) от 16 март 2016 г., за което Комисията е уведомена в същия ден, по дело T-103/14, Frucona Košice/Комисия; и
- да върне делото на Общия съд за разглеждане на второто, и ако е необходимо, на третото и четвъртото първоинстанционни основания; и
- да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното производство и по следващите съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Според Комисията обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено поради следните съображения, които се отнасят, първо, до приложимостта на критерия за частния кредитор, и второ, до начина на прилагане на критерия за частния кредитор.

Предвид приложимостта на критерия за частния кредитор, Комисията повдига три основания за обжалване. Първо, неправилно тълкуване на обжалваното решение, второ, грешка при тълкуването на член 107, параграф 1 ДФЕС що се отнася до приложимостта на критерия за частния кредитор; и трето, неправилно прилагане на принципа за *res iudicata*.

В обжалваното решение е застъпена тезата, че критерият за частния кредитор е приложим, макар държавата членка да твърди в административното производство въз основа на обстоятени доводи, че публичноправният орган не е действал въз основа на съображения, от които би се водил участникът в частния пазар, след като заинтересованата страна твърди обратното. Според Комисията съгласно съдебната практика позицията на държавата членка е от основно значение, когато става въпрос за приложимостта на критерия за частния кредитор.

Предвид начина на прилагане на критерия за частния кредитор Комисията формулира две основания за обжалване. Първо, тя твърди, че що се отнася до начина на прилагане на критерия за частния кредитор, е нарушен член 107, параграф 1 ДФЕС. Второ, Общият съд тълкувал неправилно задължението за провеждане на надлежно и безпристрастно разследване на твърдяната държавна помощ, съгласно член 107, параграф 1 ДФЕС.

Общият съд изисква от Комисията да възстанови *ex officio* поведението на хипотетичния идеален, рационален и напълно информиран частен кредитор. Нещо повече, това изискване не зависи от онова, което съответната държава членка всъщност е казала или направила. Комисията тълкува съдебната практика в смисъл, че не самата Комисия трябва да събира доказателствата и информацията, които рационалният частен кредитор би събрал преди да направи своята оценка, когато въпросният публичноправен орган не е извършил това. Нейната задача по-скоро била сведена до проверка дали субективно публичноправният орган въз основа на своето поведение, както и на доказателствата и информацията, с които действително е разполагал при вземане на своето решение, е действал като частен кредитор в ситуация, която е възможно най-близо до тази на публичноправния орган, взел решението да разреши въпросната мярка.

Определение на председателя на Съда от 16 март 2016 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело С-545/15) ⁽¹⁾

(2016/С 260/44)

Език на производството: полски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 16, 18.1.2016 г.